

WSPOMNIENIE
O DOCENCIE TADEUSZU DZIULAKU

24.09.1914-15.12.1985

Doc. dr inż. Tadeusz DZIULAK urodził się 24.09.1914 roku we Lwowie.

Wyższe studia techniczne ukończył na Wydziale Mechanicznym (sekcja lotnicza) Politechniki Lwowskiej, uzyskując w 1939 r. absolutorium i składając w roku akad. 1942/1943 egzamin dyplomowy.

W okresie okupacji w latach 1939-1942 pracował jako starszy konstruktor w dziale turbinowym i kotłowym Elektrowni Lwowskiej, a następnie w latach 1942-1944 jako kierownik działu montażowego Fabryki Przekładników Elektrycznych w Warszawie. Brał udział w Powstaniu Warszawskim, gdzie został ciężko ranny.

Po wyzwoleniu, w maju 1945 r., rozpoczął pracę jako asystent w Katedrze Samochodów i Ciągników na Wydziale Komunikacji Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Z chwilą powołania Politechniki Śląskiej przeniósł się do Gliwic, rozpoczynając w sierpniu 1945 r. pracę jako starszy asystent, a później jako adiunkt pod kierownictwem prof. Władysława RUBCZYŃSKIEGO. W roku 1951 został przeniesiony do Katedry Silników Spalinowych kierowanej przez prof. Kazimierza SZAWŁOWSKIEGO.

Przebieg pracy Doc. T. DZIULAKA w Politechnice Śląskiej

- 1951-1952 Kierownik Sekretariatu Dziekanatu Wydziału Mechanicznego
- 1952-1954 Kierownik Specjalności Samochodowej w WSI w Katowicach
- 1966-1971 Kierownik Studium Zaocznego Wydziału Mechanicznego Energetycznego
- 1971-1973 Zastępca Dyr. Instytutu Transportu i Komunikacji Wydziału Mechanicznego Energetycznego oraz Kierownik Zakładu Sprężarek Tłokowych

Na stanowisko zastępcy profesora Doc. T. DZIULAK został powołany w 1957 r. Stopień naukowy doktora nauk technicznych uzyskał w dniu 08.06.1962 r. Na stanowisko docenta etatowego został powołany w 1970 r. W latach 1957-1965 odbył staże naukowe w Szwajcarii, RFN, CSSR oraz WRL. Doc. dr inż. Tadeusz DZIULAK był autorem 2 książek o mikrośrodkach lotniczych a także ponad 40 prac naukowo-badawczych, 2 patentów oraz ponad 20 artykułów naukowo-technicznych. Od roku 1953 był członkiem Zespołu Rze-

czoznawców Techniki Samochodowej i Ruchu Drogowego Polskiego Związku Motoryzacyjnego w Katowicach, a od 1958 r. ekspertem międzynarodowym FIEA (Federation Internationale Des Experts En Automobiles). W ramach działalności w charakterze rzeczoznawcy PZMot wykonał ponad 500 ekspertyz z dziedziny silników samochodowych i samochodów.

Na skutek długotrwałej choroby przeszedł z dniem 30.09.1980 r. na emeryturę. Zmarł w dniu 15.12.1985 r. mając 71 lat.

Społeczność akademicka naszej Uczelni straciła w Zmarłym jednego z pierwszych jej pracowników i współorganizatorów. Zawsze oddany studiującej młodzieży, był przez nią szanowany i ceniony. Za swoją pracę i osiągnięcia naukowo-dydaktyczne był wyróżniony nagrodami rektorskimi oraz licznymi odznaczeniami, między innymi Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem XL-lecia PRL.

Cześć Jego pamięci